

Од Пушкинова рођења сто педесет година

Пушкин живи. Ова облетница није дан његова рођења него његов рођендан, и дан наше жарке љубави према њему. Од детињства га зовуће сви који на њему уче руску књигу: све је јано, све се одмах разуме живео Пушкин. Жив је Пушкин, и јасно као зора све што је писао: пророчтво, скутље, за- његове латак Русије, невоље простог пука, ~~навође~~ личне невоље разпетог аристократа. Све је разумљиво, јер је свеистина. И ^и окачевачки стихове прве младости. И пре- најпростијим певи народних скаски стихом ~~најјед-~~ артизмом најзавршенијим. И велико- га стила драма Борис Годунов / ^{ас} савим ускоро изаћи ће превод на наш језик у издању Просвете. И роман и приче у прози, уз ^{језички} ~~језички~~ израз који је спој свега што је стилски најбоље у руском, француском и енглеском језику.

Пушкин је много знао, био студиозан и при студији и стваралачком раду до краја строг сабран, чист. Темпераментом лиричар, карак- тером реалист. При раду: истина и разум — чувена Пушкинова хладна инспирација. Рекли бисмо да је Пушкин на тој основици тако много волео Бајрона — јер у ими- товању Бајрона у поезији издржао би до пола, а онда окренуо на руску. Обојица ^{романтичари} плаховити, па и разуздани ~~романтичари~~ по реалистички су чували и ценили разум, мозак. Бајрон, кад је легао да више не устане, одбијао је лекама да му чекери из- изваде количину крви. Један лекар се тад реши: Не допустите ли, опасност је по мозак ваш. — Одмах је несрећни човек пружио мишину да му отворе вену. Када је Пушкина пред последњи његов двобој у животу притиснула ^и свака невоља и у- реда, ~~говорио~~ ^{говорио} је: да се разбојим, да се убијем, али док сам жив мозак да ме не изневери. — Бајрон је писао о температури ~~мозга~~ у човеку кад сед- не да ради. Пушкин помену смо и не можемо доста у познатом писму Жуковском, ~~говорио~~ ^{говорио} је о хладној инспирацији. Ми то сматрамо веровном формулом о реализму умет- ника: у темпераменту се не може бити друго до лиричар и романтичар, у каракте- ру не сме бити друго до реалист, иначе се не може писати ни лепота ни истина. Пушкин је са ~~Пушкиним~~ својим општењем реализмом био хладан господар над сваким пред- метом који је обрађивао, и над самим собом. Био је до претераности критичан на форму и садржину својих текстова — није ни у скромности Баратинскога стварао

пушкин сам није знао шта све остварује. ^{је човека мудра и реална} али вокација га ^{је мудра и реална и племена} ^{руске истори-} ^{менита} ^{води} ^{тачно} ^{како} ^{треба.} пушкин ^{својим} ^{задази} ^у ^{теме} ^{из} ^{руске} ^{исти}

je u teme o ruskim problemima o specifičnim zadatcima ruskoга народа. Није знао пушкин па ни други да он песник постаје не само милион него милиони. ^{одвише} ~~Алузија на~~ је на пољског песника и патрота мишкјевича који је ~~може~~ ~~и~~ ~~то~~ ~~одвише~~ ~~суверено~~ био јесемигрант и дачеко од своје мучне земље говорио ја сам милион. Пушкин ^{идеолога} ~~био~~ да данас саавим одлучно у светску књижевност у светски списак песника ~~идеолога~~ слободен и правде. пушкин је доиста милиони људи.

док ово пишемо, гледамо у поему Пушкина бронзани јахач
[споменик Петру великом] и узбуђени смо од лепоте и истине, од снаге романти-
ке и реализма. Моћан јеи заносан стварахаш Петар, али јаше над поплавом у ко-
јој страдају људи и од страхопоштивања пред Петровом величином и снагом поку-
деће један мали човек. Тако је : људи умиру да би било слободе и културе. Док
људи са заносом умиру, биће слободе и напретка. Читамо ту поему и сећамо се:
француски познати писац три мускетара дима старији гледао је неку мажокрну
сликарску изложбу и на познато свој начин дренуо: дођавља зашто лавови
нису сликари. А ми кличемо: лав је написао бронзаног јахача, и био учитељ дру-
гоме лаву који ће написати рат и мир. слава Пушкину, слава његовој земљи и ње-
гову даровитом народу.